

La sirena

JOANA RASPALL

Marineret que contemples
l'aigua verda,
l'aigua blava,
t'endevino als ulls la pena
de no veure la sirena
que cantava
amb veueta de cristall.

Deu dormir sobre les algues,
cansada de jugar amb peixos
i coronar-se amb esqueixos
de corall.

Si sortia a flor de l'aire
per ofrenar-te els seus cants,
no la toquis poc ni gaire;
se't desfaria a les mans
talment com un glop d'escuma.

Les sirenes són com boira
que s'esfuma.

RASPALL, Joana (2013): *Bon dia, poesia!*. Barcelona: Editorial Baula.